

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n. 507, Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ. Видає Стіварищенє “Українських Робітничих Вістей”. Передплата на рік \$4.00

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

507, Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертають ся, хіба що дописувачь вразі зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непоміщення та залучить поштову марку на її пересилку.

ВІСТ НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ!

Вісти про голод на Радянській Україні приходять щораз страшніші. Невдаю харківські “Вісти” доносили, що в гуляйпольському повіті на Катеринославщині селяни поїли мажже всі коні. Начислено там десятки тисяч хорих з голоду. Було багато випадків божества з голоду і людоджерства. У знікській волості селяни їдять хліб(1) з глини і тертого дерева, змішаного з салою. З голоду поширюєт ся пиятистий тиф.

А ось єще страшніші вісти. В донесенні з Бердіна читаємо: “Члени Українського Червоного Хреста подають, що вулиці Катеринослава переповнені голодними дітьми і дорослими, які заглушують вулиці душою роздираючих криками о поміч. Діти виглядають на худячих трупики, що спують ся вулицями міста наче тіни. Голодні дівчатка не просять вже помічи, а безмовно ридують. Ті-ридань не дають ся описати. Нещасливі зморені жертви голоду падають на вулицях і на місці змирають.

Так є в місті. А в сусідних селах положенє ще гірше. Поверх 100 тисяч осіб, переважно дітей, цілковито висчерпані з сил. Вони на стільки ослабли, що не можуть рушити ся — цілий час лежать.

Положенє-східної України ще страшніше. Все те, що до сєй пори відомо про голодуючі місцевості Росії, являєт ся нічим в порівняннї з терниими населення східної України. В одній губернії, де населення начисляєт ся на 1 мільон 300 тисяч, 900 тисяч осіб засуджені на смерть. Случай поїдання людських трупи доходить там до неймовірних розмірів.

Таких і подібних вістей кожій навести більше. Однак і сего досить, щоб бодай приблизно уявити собі страшний стан в голодуючих околицях України.

В виду такого стану речей ми не можемо бути байдужими. Обовязком всіх українських робітників і фермерів в Канаді є поспішити негайно за помічю голодуючим братам і товаришам на Радянській Україні.

Деякі місцевості вже відізнали ся на поклик о поміч голодуючим. До таких належать Вінніпег в Манітобі, Вакав і Ріджайна в Саскачевані і Кардіф в Алберті. Маємо також відомості, що товариші в Торонто і Форт Вільям і околиці, в Онтаріо, також розпочали кампанію за збиранем жертв для голодуючих на Радянській Україні.

Однак на тім не повинно закінчити ся. Кожда філія і кождий відділ Стіварищеня Українських Робітничих, Дім, кожде робітничє і фермерське товариство чи читальня, кожда місцевість, де живуть українські робітники і фермери — повинні негайно взяти ся за роботу в користь голодуючих селян і робітників на Радянській Україні.

Товариші і Товаришкї! Справа дуже важна і не жде проволочи! Беріть ся сейчас-за діло! Грайте представлення, устроюйте концерти, скликайте масові мітинги в користь голодуючих! Складайте жертви самі і заставляйте других зложити аспету для голодуючих селян і робітників на Україні!

Всі фонди з Канади для голодуючих на Україні є сейчас пересилані до Закордонного Бюра Помочі Голодуючим України в Празі, в Чехословаччині, на руки голови Бюра тов. М. Левницького. Дотепер вислано вже американським дрефтом 1.000 американських долярів (на канадійські гроші \$1.032.50). Дальші збірки будуть сейчас вислані, як лише збереть ся поважніша сума.

Тому до праці, товариші! Спішіт всї негайно на поміч голодуючим селянам і робітникам на Радянській Україні!

Комітет Помочі Голодуючим на Радянській Україні.

ЩЕ ПРО ЗАГОВІР МОНАРХІСТІВ.

“Через Мілюкова постало Росію нещасє. Він промовиств доругу для Керенського і для большевиків. Если не Мілюков, цар був би заключив мир з Німеччиною. Я тільки жалу, що не поїдана Мілюкова”.

Так сказав офіцер царської гвардії Петро фон Шабельський-Борк, який стріляючи в Мілюкова на мітингу в Берліні, убив Мілюкового однопартійника Набокова.

Як видно, монархістичні заговірники, маючи на меті убийство совітської делегації на генуїську конференцію, почали практикувати ся на своїх т. зв. лівого крила монархістах.

Заговір монархістів був відомий совітським властям ще на початку аютого. Монархісти в своїй саїній злобі до світа своїх погромницьких газет про мордан в Росії, колиб вони прийшли до власті. Відомє своєю чорносотенщиною за часів царизму “Новое Время”, яке тепер воскресло на Балкані, лише на адресу большевиків сїдуюче:

“Пробє година, і тоді на Русь пролеть ся много чорної нечистої крови. Десятки тисяч злочинців будуть ховати ся в Росії, але многолітні большевські лекції не пройнуть марно, і добре розпечене зєлізо розвжеє язики всім найбільш впертим і нерозговірчивим, і всі слова будуть викриті і намілені шнур зробить свое діло”.

Такою погромницькою мовою заговорила “інтелігентна” лейда, письменниця Зінаїда Гіппіус. Московська “Правда” з 1. аютого містить з приводу сего передову статю, в котрій між иншим каже:

“Крайне (праве) крило нашої поміщицької буржуазної рємачі завсїгда представляло у відношенні до пролетарської революції — лише найбільше посадовні і отверті висловки нашого нещасного (“мілюковського”) лібералізму. Але за послїдній період, після провалу всіх “послїдовних” спроб роздвинти великий рух трудових мас Росії, роля сего крайно правого крила контрреволюції може бути схарактеризована по-

словницею: “що в тверезого на умі, те в п'яного на язик”. І тому то “тверезі” панове Мілюкови і Ко. так боять ся своїх не в міру “п'яних” колег з права”.

“Правда” називає Мілюкова “тверезим” тому, що його орган “Последние Новости” кричить на алярї з приводу такої отвертості “п'яних” чорносотенців з “Нового Времени”, акаючи ім, що така їхня отвертість є тільки на користь большевикам.

Буршевське “Общее Дело” в Парижі ще більше отверте, чим “Новое Время”. Сам Буршев в передовиці своєї газети з 29. сїчня писав:

“Если... наперекір здоровому змислові, наперекір чести, совісті (себто картелисти мають честь і совість) які небудуть з правительств взяли бу на себе тяжку відвічальність за те, що большевики все таки будиб допущені на генуїську конференцію, то вони тим самим візьмуть на себе і повну відвічальність за дуже серйозні випадки, відбувалі, ще на конференціях”.

“Що сєй сон значить?” — питає московська “Правда” і тут же відповідає:

“Нахальні чорносотенці, врангїяці бурже-савіновської клїки, грозять терористичними виступами проти совітської делегації, заступаючись за “достоїнство” його величества капітала, хоч сєй послїдній своєю підшою дає ім злегкає в м'яке місце”.

Так отверто чорна сотня підготовляла ґрунт для заговору на совітську делегацію до Генуї. Мілюков “не годив ся” з тактикою монархістів і радим їм тримати язик за зубами, прикриваючись “гуманністю”. Мілюков старьєт ся грати ролю спритного ліберала, “гуманність” котрого є дуже добре відомо російському пролетаріатові.

“Будучи міністром тимчасового правительства, як сє тепер документально доказаю, Мілюков наміряв ся устроїти величезне пролитє крови російських робітників; його підголосок Керенський також лякав “зєлізом і кровю”. Але руки були за короткі” (“Правда” з 1. аютого).

Своєю тактикою “ліберального” кровопусканя, а не отвертого — з “добре розпеченим зєлізом” і “наміленіи мотузком”, так як “лейди” Зінаїдочка, або “очень серьозними осложненіями”, так як Буршев—Мілюков шкодив монархістам, виводив їх з рівноваги. Зорганізувавши заговір проти совітської делегації, вони не видержали і почали (неудачно) з Мілюкова, тобто почали з своїх. Такий то саїній той монархістичний фатализм. Але тим гірше. Чи власть ся ім, чи не власть ся випробувати своє бандїтсько-погромницьке “містєтво” на невинних большевиках, а тут якраз трапляєт ся нагода.

А большевиків на генуїську конференцію всеж таки поїдуть. Телеграма з Риги доносить, що частина совітської делегації до Генуї вже прибула до Риги. І шож тепер мають монархісти робити зі злости? Можливо, що той намілений шнур, який вони готують для російського робітника, вони зі злости та відчаю накинуть на свою власну шю.

Волинець.

ПРО ОБЄДНАНИЙ ФРОНТ.

Промова Зіновева на засіданні Виконавчого Комітету Комуністичного Інтєрнаціоналу.

Завчасно радують ся.

Наші вороги з нескриваною злобою проводять звяз між зміною політики Комінтерна і тяжким положенєм, в яким опинилась Совітська Росія. Тактику єдиного фронту вони повсякчас виключно єґістичними інтересами російської рєпублики. Але сї панове завчасно радують ся. Так, ми не заперечуємо, що існує тісна звяз між судьбами російської революції і перспективою світової революції.

Уступки, які зробила російська революція сєлянству і дрібній буржуазії, звільнила темп світової революції; з своєї сторони, поразка західно-європейських пролетарів зробила свій вплив на політику Росії. Коли літом 1920 р. Червона Армія підійшла до Варшави, наша побіда над Польщею могла змінити фізіономію цілого світа, побіда російської революції, правдоподібно, при вєла би до світової революції.

З другої сторони, если би німєцька революція в 1919 році не пережила стільки убійчих ударів, если би її не задушили в дїточах крови, то і положенє Совітської Росії було би зовсім инакше. Повторяємо: судьба російської революції найтіснішим споріднєним робом звязана з судьбою світової революції.

Тому то, хто твердить, що тактика єдиного фронту є вимущена иншим тяжким положенєм російської революції і російських комуністів, той є правий: Так, вона викликана також і тим, се азучина істїя. Але хто з сего виводить, що перше в історії побіде пролетарське правительство надзживає тут для своїх єґістичних інтерєсів світовий рух, той — підлий зрадник, як російський, так і світової революції, той стоїт на ґрунті 2-го Інтєрнаціоналу.

Шнур не спасє вішалника.

Колї вперше предложили тактику єдиного фронту, — сє було в справі помічи голодуючим Приволжя, — нам казали товариші з Франції і Німеччини, що ми за єдиний фронт тільки там, де справа відносить ся до Росії. Але сє

Обєднанє проти буржуазії.

Ми були би лапцями, е-если не використали той ситуації, не використали той великої тяги до обєднаня, яка зі стійкією силою назрїла в нїдрах пролетаріату. Сє інстинктивно стремлїне мас до обєднаня вилїваєт ся у них часом в деякі примітивні форми: вони жадають просто обєднаня всіх робітничих партій в одну

партію боротьби проти буржуазії.

Розумієт ся, ми не є зобовязані притакувати асакому настроєви мас. Партія не є рівносилна класї. Ми добиваєт ся єдиного фронту всеї робітничої класї, але ніколи не заучимо ся в одну партію зі старим соціал-демократією, наскрізь прогниваюшо, зрадничо запродаваюшо себе капіталізму ви. Але ми повинні використати і справили в правильне русло те здоровє ядро, котре є в теперішнім настроє мас, інстинктовий нахлїт їх до обєднаня: проти буржуазії. Ми повинні стати на чолї сего поки що не стійкіого руху мас.

Необхідно втягнути в него також маси християнських і безпартійних робітників. Если ми зуміємо як саїт використати сю ситуацію, ми заловимо ту проріху, котра відотрала таку уївчє ролю в 1919 р. Тепер вперше є перед нами два фактори: з одної сторони свідомо комуністична світова партія, з другої — широкій і силний масовий рух. Нашє завданє — залучити сї два фактори. Тоді суб'єктивний фактор, якого бракувало ще для побіди світової революції, забезпечений.

Небезпека нових війн.

Щє одна важна хвиля: небезпека нових війн. Робітник має велику чуткість, що до сего. “У Вашингтонї їде мова про мир, — каже він собі, — значить треба сподіватись війни”. Амстердамці роблять много крику відносно загальної страйки на случай війни; але з сего, розумієт ся, вийде лише така сама невдаха, як в Близькїй 1914 р. Тепер ми маємо можливість прилєрйти амстердамців до стїни: замість говорити про ваш загальний страйк в будучинї, в котрій ми не віримо, візьміть участь у відбуваючих ся тепер страйках за найконецішїй пєкучї домагати робітників. Так поставленє питанє про єдиний фронт повинно притягнути на нашу сторону симпатії робітників всіх відтїнків.

Необхідна хїрургїчна операція.

Цїлий дєсятї лїт ми примушєвали були вєсти агітацію і боротьбу проти старої соціал-демократії. Ми повинні буди розколоти сю зрадничу партію. Сєй розкол був необхідною хїрургїчною операцією. Ї вимагали інтерєси пролетаріату. Наші вороги представляли нас перед робітниками як патентованих ворохобників, які викликають розкол в робітничій русї. Сє не могло не витворити певного упєрежденя проти комуністїв і много нам пошкодило. Але тепер маса не уважає нас за фахових роздирачів. Тепер настала хвиля, коли ми можемо і повинні отверти заявити пролетаріатові: ми розколывали для того, щоб обєднати вас в боротьбї проти буржуазії.

Сильний підйом руху світового пролетаріату.

Много товариші думають, що тактика єдиного фронту є, так сказати, продукт відчаю, викликана виключно нашою слабкістю. Вони помиляють ся. На сдмїм дії ми є напередодні нового приливу революційного руху. Філія страйків вже зростає. Можна сказати зовсім наоборот: тактика єдиного фронту не мала би ніяких шансів, е-если рух не йшов в гору, не розвивав ся величезними кроками вперед. Не треба забувати, що під теперішній час всякий великий страйк на економічний ґрунті неминучо прибирає політичний характер. Ми не маємо ніяких підстав бути малодушними. Если з одної сторони факти в родї тяжкого стану совітської рєпублики настїйчиво вимагають тактики єдиного фронту, то з другої сторони сє тактика є ознакою нашої сили, величезного підйому руху світового пролетаріату.

Тєхніка єдиного фронту — історична необхідність.

Сє тактика не є продукт дрібної стратегії, вона не є просто хитрий манєвр, вона є історична необхідність, її підготували великі історичні події: наступ капіталу і яворот в настроє мас. Єдиний фронт зовсім не є грихом комунізму, ми ніколи не робимо уступку, крім як своїм же братам-робітникам, а іменю, тим з них, котрі ще не є з нами, котрих неабхідно щє притягнути для справи революції. Єдиний фронт не є ділом кількох місяців. Нам прийдєт ся вєсти завязу боротьбу. Продолюючи тактику єдиного фронту, ми зовсім не ухиляємо ся від боротьби з соціал-демократією, але сє боротьба повинна вєстись розумно.

ІНТЕРВЮ З РАКОВСЬКИМ.

Пражський кореспондент “Nieuwe Rotterdamse Courant” Alletrijno має розмову з головою Ради Народних Комісарів України Раковським в часї його побуту в Празі. По-рушено такі питаня:

1) Чому їде Росія до Генуї? Чи Україна жадає самостійного заступленя?

Росія їде на генуїську конференцію, щобї досягнути: а) своє визнанє de jure, б) в цілях фінансових і здобути інших засобів до направи шкід, які спричинила війна, в цілях оздоровленя промислу, рїднїцтва і паперової валюти.

Всі радянські незалежні рєпублики — Україна, Білорусь, аластива Росія, Грузія, Азербайджан, Вірменія, Хіва, Бухара, Рєпублика Далєкого Сходу, матимуть на конференції спільне зєднанє заступництво на основі заключеної між ними умови. Всї ті рєпублики є вєршті звязані господарською і військовою спільнотою.

2) Чи зближенє між Росією а західними державами матимє який вплив на методи ІІІ Інтєрнаціоналу?

ІІІ Інтєрнаціонал є централєво всіх комуністичних політичних партій держав всего світа. В Москві є тільки їх виконавчий відділ, як був в Брюсселї “Bureau Socialiste International”, що був виконавчим відділом ІІ Інтєрнаціоналу. Тактика ІІІ Інтєрнаціоналу є зависима від чинників загального характеру і не вірю, щобї подія, якою є генуїська конференція, могла мати якийнебудь вплив на методи його боротьби. Вєршті сє справа, яка не доторкає радянських урядів. Світова соціална революція не лежить в устроє радянських, соціалістичних рєпублик. Сє є питанє доктрини, що торкаєт ся програми партій, а ніколи діяльності радянських урядів. На генуїській конференції не нашим завданєм буде зайняти становище за чи проти світової революції.

3) Які запоруки дає Росія чужому капіталові?

Запоруки, які предкладаємо чужим капіталістам, є такі: Правні запоруки публичного борядку, що є вже в наших законах і декретах, які буди в останних часах кодифіковані і доповнені в нашому цивільному і карному кодексі і в законї про право договорів; спеціальні матеріальні і правні гарантії, які є проєктовані для підпрєктів, чи умщєня капіталів зі спеціальним призначенєм.

4) Чи можна говорити про обнову загальної політичної свободи, чи про коаліцію з иншими соціалістичними організаціями в Росії?

Про справу співпраці з иншими соціалістичними організаціями в Росії не було досї говорено. Сє стало ся тоді, що з одного боку вони є без значеня під зглядом сили, а що вони досї не погодили ся з комуністичною партією, то в разї приступленя їх до уряду, сє ослабило би комуністичну партію. Що торкаєт ся публичної “свободи”, то робітничача клася, тримаючи ся поетанов і законів, що заручують їй диктатуру, витворила рєжим, що дозволяє і иншим суспільним класам берєтти їхні інтерєси. Знесене надзвичайної комісії (чека) і переданє всіх адєлїтїв і злочинців звичайній юрисдикції, а зглядом нової ери “habeas corpus” для всіх російських і чужих без рїжницї клас горожан.

5) Які є умови спокійного

співжиття між Росією і Європою? Чи можна взагаді таке співжитє досягнути?

Від капіталістичних держав жадаємо рєспектованя точки і договору в Кан, сє є, не стараєт ся о пєрєворот чи зміну нашого соціалістичного устрою. Соціалістичні радянські уряди зі своєї сторони приймають ті самі обовязки. Одночасне істнованє соціалістичних і капіталістичних держав є фактом.

6) Як будуть ужити вернувшї ємігранти і чого будуть від них жадати під політичним оглядом?

Вже кілька разів була проголошена амнєстія, що дозволяє поворот ємігрантам до радянських рєпублик. Одночною умовою є, щобї кождий їдє даєт ся законом рєпублики.

7) Як уявляєт собі майбутній політичний розвиток Росії?

Союз держав з соціалістичним ладом, який одначе на якийсь час уважає за відповіданє, що капітал мусить також дістати спромугу розвитку і в радянських рєпубликах.

ПРОДОВОЛЬЧІ ЗАКУПКА РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ ЗА КОРДОНОМ.

З огляду на голод у Радянській Рєспублїці продовольчі закупка за кордоном: набирать подвійної ваги.

Скільки продовольства ввєдєно за кордоном?

З початку продовольчої кампанї до 1. сїчня 1922 р. Наркомом Зовнішторгу закуплено та ввєзєно більш як 17 міль. пуд. продовольства. З них хліба 11 1/2 міль. і иншого більш як 5 1/2 міль. пуд.

Із усіх товарів, що ввєзені за сєй час ізза кордону мало не половину (40%) складають продовольчі продукти.

В яких країнах закупав Наркомзовішторг сї продукти і по яким цінам?

Осередком, де скупчено нами закордонні продовольчі закупка є Англія: м. Лондон є найбільш вигідний і великий торговельний осередок Європи. Але окрім Англії закупувались тавари і в інших країнах: Аргентині, Канаді, Злучєних Державах, Єгїпті і навіть в Австралї.

В одній Аргентині врожай сього року дав лишків для вивозу за кордон 178 міль. пуд. пшєнниці.

Звичайно закупувались тавари по середнім риночним цінам. Так хліб по 1 р. 85 к.—2 р. (в золоті) з приставкою в російській порт за пуд.

Осєдлї у великій кількості закупувались в Англії та Норвєгї. Останних 200 тис. бочок осєдлїв закуплено в Норвєгї по 84—98 коп. (на золоті) за пуд.

Зараз вже біля 800 тис. пуд. із сєї партії прибуло до Москви і Петурґраду.

Скільки продовольства гадають одержати за кордоном в найближчий час?

В найближшї два-три місяці, як повідомляє заступник Начальника Імпортового Управлїня Н. К. З. Т. Кантор, буде доставлено 5 міль. пуд. вже закупленого нами хліба і більш як 1 міль. пуд. осєдлїв.

Польсько-радянські торговельні перєговори.

Дня 8. марта відбулось перше повнє засіданє польської і українсько-російської делегації для заключеня торговельного договору. Нарadı вшє віцеміністер промислу і торговлі Штрасбургер, провідник польської делегації. Голова радянської делегації Шумський підчеркує, що Польща є для України і Росії необхідним звєном задля наввєзання зносин з другими європейськими державами. Визначено дві підкомісії для торговельних справ і комунікації та усталено, які справи мають бути полагжені в договорі.

Товариші! Відновляйте передплату на “Українські Робітничі Вісти”.